Pſallite criſto ſapiēter diſcrēter ⁊ deuote nō ſolū ore ſed corde debet merito. Omnipotētes rex vniuerſaliter coli) qui ſolus creator et liberator pbatur eſſe cūctoꝝ. Ideo etiā pſallite. qꝛ Regnabit dn̄s ſup gētes) qui olim ſup vnā gentē regnabat/ regnabit dico qm̄ iā aſcendēs (ad dexterā pr̄is ſedet ſup ſedē ſanctā ſuā). ſ. a dexteris dei ⁊ ſic michil reſtat niſi qꝛ oēs ſbiciātur ei. Nō ſolū gentes ſbiciētur ei. ſꝫ etiā Principes ꝑploꝝ) omniū (ↄgregabūtur) p fidē ⁊ amorē cū xpo q̄ eſt (deꝰ abrahā) et hoc ideo qꝛ apoſtoli dn̄i ꝓpter iudiciariā poteſtatē et pticipacōe diuine grē fortes fide ⁊ dilectōne (valde a xp̄o eleuati ſūt) doctrina et ptāte miracula faciendi ita ut principū colla fidei iugo ſubmitterent.

¶ Pſalmus. xlvij. in quo de multiplici ↄmēdacōe eccie. Propheta ↄmendās ciuitatē eccie. pmo ↄmēdat a dignitate ↄditoris et a ſitu dicens.

Magnus dominus) qꝛ dn̄s vniuerſoꝝ ē et qꝛ potēter oīa facit (et laudabilis valde) ꝓpter excellētiā nobilitatis et ſapiētie eius q̄ pulcra ⁊ mira facit (laudabilis quidē in ciuitate dei nr̄i) ſcꝫ eccīa que ēſt fundata ī xpo (monte ſancto eius) tercio ↄmēdat eccīā ab amplitudie dicēs. Fūdatur de habitatoribꝫ vniuerſe terre) exultantibꝫ de remiſſione pccoꝝ (nā ꝓplus iudaicus p montē) deſignatus (et ꝓplus gētilis p latera aqlonis) ſignificatus vniti ſūt ī vna fide xpi ex qbꝫ duobꝫ ꝓplis eccīa vniuſalis ciuitas regis magni) ſcꝫ dei ↄſurgit. Quarto ↄmendat ciuitatē dei a ſapiētia ciuiū q̄ vera ↄſiſtit in cognicōe dei dicēs. Deus ī domibꝫ eius) id ē in fidelibꝫ in quibꝫ habitat (ↄgnoſcetur deus) cognicōne fidei et hoc (cum ſuſcipiet eā) mouendo eā ad hāc gratiā.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Quīto ꝯmendat ciuitatē dei a dignitate dicens. Ec=
ce reges terre pncipes ſeculi) quoꝝ regna et dn̄atores
cultui demonioꝝ dedita erāt ad p̄dicacōꝫ aplo͛ꝝ (ꝯgre
gati ſūt) cū ceteris fidelib (in vnitate fidei) ut fieret vna
ciuitas ⁊ vnū ouile. Jpi) .ſ. reges ꝯgnoſcētes p fidē
miracula q̄ xp̄s ⁊ apl'i faciebāt (admirati ſūt) et poſt ad=
miracōnē glie ⁊ miraculoꝝ xp̄i (cōturbati ſūt) ꝓ pcc̄is
(et ꝯmoti ſūt) ad penitēciā ⁊ hoc qꝛ (timor) futuri iudicij
(apphēdit eos) ¶ In q̄ ꝯturbacōe gētiū ꝓ pcc̄is erūt.
Dolores magni ⁊ grues ut parturiētis) hoc qꝛ (in ſpū
ſcō ꝯteres) ſupbiā ⁊ cupiditates huius mūdi in gētib
q̄ deſignātur p (naues tharſis) q̄ quondā in nauigacōe
negocioꝝ ſupba fuit. ¶ Ipi iā credētes effecti clamāt cū
gaudio dicētes. Sicut audiuimus) i lege ⁊ ꝓphetis nū
ciatū (ſic vidimus) i euāgelio in ecc̄ia catholica (ciuita=
te dei nr̄i quā deus fundauit) nō ad tēpus ſic tabnaculū
moyſi (ſꝫ in eternū) ¶ Ipi credentes gr̄as agētes de ad=
uētu xp̄i ⁊ de fidei gr̄a ſuſcepta dicūt. Suſcepimus deꝰ
miſcōiā tuā) xp̄m nob' miſericorditer datū. aptū nomen.
certa ꝓmiſſio ut ille miſcōia vocaretur q̄ ⁊ ſaluator vere
dicit͛ ⁊ redēptor (in medio cordis nr̄i) q̄ p grām tuā fa=
cti ſumus (tēplū tuū) Quēadmodū deus nomē tuū)
vbiqꝫ diffuſū ē qꝛ nullus ē q̄ huic nō ſe ſbiciat (ſic laus
tua) et reuerēcia tui nois dilatat͛ (vbiqꝫ terrarū) dextera
tua) .ſ. eterna beatitudo (plena ē iuſticia) qꝛ i illā partē
dextere ſolū recipiūtur q̄ ipius munere iuſti ēē meruerīt.
Letetur ergo mōs ſyon) .i. fideles iudei qui dicūtur
montes qꝛ p̄mo fidei radios ſuſcepit iudea (et exultent
gentes filie iude) p p̄dicacōnē aploꝝ qui de iudea deſ=
cēderīt (ꝓpter iudicia tua dn̄e) qꝛ recta ſūt quib quoſ=
dā aſſumis et quoſdā reprobas.

Vos ergo fideles anime (Circūdate) honorātes (ſan
ctā eccleſiā) dignos et exhibendo honores (et ꝯplecte
mini) āplexibꝰ caritatis ꝟtutes illius ⁊ mores ſeruādo.
quibꝰ acceptis (narrate) laudes eius iuxta doctrinam
apl'oꝝ qui ſūt (turtures) munitōes huius ciuitatis con
tra hereticos. ¶ Ne anime fideliū audiendo leticiā ⁊ ex
ultacōnē aliqua remiſſione lenteſcerent ait. (Ponite
corda vr̄a in ꝟtute caritatis ſpūs ſancti) q̄ hanc ciuita-
tē ꝓtegit. fortis enī eſt ut mors dilectio/ et vos maiores
ecc̄ie diſtincta et canonica ordinatione (diſponite gra-
dus) officioꝝ ī eccl̄ia ut epiſcopos p̄ſbiteros diaconos
et cetera ut p eos magnalia dei nō ſoluꝫ hijs q̄ credūt ſꝫ
et hijs qui credituri ſūt debeāt p̄dicari. ¶ Narrate hoc.
(Qm̄ hic) ſcꝫ xp̄us qui in terris viſus eſt et cū hominibꝰ
ꝯuerſatus (eſt dn̄s deus nr̄) p quē creati ſumus ⁊ ſi ī ho
mine lateat et hoc (in eternū) nō ad tēpus ut falſi dij (et
ipſe reget nos) qꝛ rex nr̄ eſt ī p̄ntī ab imminētibꝰ piculis
defendēdo. et reget in futuro (ad eternā) nos dirigēdo
patriā. ¶ Pſalmus. xlviij. ī quo docemur ut om̄s p̄ntis
vite digtates ⁊ voluptates ꝓ nichilo ducamus qꝛ ſta-
biles nō ſūt ¶ Propha volēs om̄es auditores attētos
reddere ad ea q̄ dicturus eſt ait.

Audite hec que dicturus ſū (om̄es gētes) nō
ſolū iudeoꝝ qꝛ hec ad om̄s ptinēt
audiē (auribꝰ audiēdo pcipite q̄ habitatis ī q̄cūqꝫ pte
orbis) qm̄ qd̄ ē hic dicendū vtile ē ꝓ bono om̄ium oim.
Propha qd̄ dixerat exponēs ait. (Quiqꝫ terrigine). i.
ignobiles (⁊ filij hoīm). i. nobiles quarūcūqꝫ nacōnū ⁊
ſtatuū. ſiue ſuus ſiue liber. diues ⁊ paup (venite ad au-
diendū) nullū excipio nulli claudo ſmonē. Propheta
reddēs auditores beniuolos ex vtilitate dicēdoꝝ ait.